

lade mig paa, at det Arbejdsudvalg, som har haft til Opgave i længere Tid at beskæftige sig med det Spørgsmaal, har bedre Forudsætninger for at kunne anvise det rette end det ærede Medlem Hr. Slebsager, der selv erkender, at han kun har haft begrænset Tid til Raadighed til at sætte sig ind i dette Spørgsmaal.

Jeg maa bestemt protestere mod den Paastand, som fremføres af Mindretallet, at man har været saa villig til at komme ind paa Forhandlinger. Man har overhovedet ikke villet noget som helst andet end stille sig absolut og ubetinget afvisende overfor det hele Forslag; og jeg kan ganske slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. Dahlgaard bemærkede, at det har fundet sit Udtryk derved, at man betegner Lovforslaget som overflødigt.

Socialministeren (Borgbjerg): Det forekommer mig naturligt at udsætte den egentlige Forhandling til tredie Behandling. Hvis jeg her skulde tage de Bemærkninger op til Besvarelse, som de ærede Medlemmer Hr. Slebsager og Hr. Christmas Møller har gjort, vilde det føre til en Debat, som rimeligvis vilde blive gentaget ved tredie Behandling sammen med Fremdragelsen af mange andre Spørgsmaal, fordi det ene griber ind i det andet. Derfor foretrækker jeg for at spare Tid og fremme Sagen at udsætte min Besvarelse til Lovforslagets tredie Behandling.

Men anderledes forholder det sig jo paa en Maade med den Forespørgsel, som det ærede Medlem Hr. Holstein har stillet til mig, idet den gaar ud paa, om der ikke kunde stilles Ændringsforslag allerede til tredie Behandling. Derfor maa jeg svare allerede nu, men et udførligt Svar fra min Side her vilde netop blive det, jeg havde tænkt at sige ved tredie Behandling om hele Spørgsmaalet om Fondens Stilling og om Nødhjælpsarbejder. Jeg vil da indskrænke mig til kort at svare det ærede Medlem Hr. Holstein, der først spurgte, om ikke Arbejdsløshedsfondens Midler kunde bruges. Han nævnte, at den havde en Beholdning af 20 Mill. Kr. Det Tal ser jeg paa Grundlag af visse Udtalelser ved første Behandling gaa omkring i Landets Presse. Det er for det første ikke rigtigt, at der er Tale om Beholdninger. Det, der er Tale om, er en Statusopgørelse af i Sommer, hvorefter der er en Formue paa 16 925 000 Kr., altsaa knap 17 Mill. Kr. Hvorfor skal det nu saa mange Steder gøres til 20 Mill. Kr., der mangler dog over 3 Mill. Kr.? Dertil

kommer, hvad jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling, at den effektive Kassebeholdning jo er langt mindre. Jeg bad i forrige Uge om en Opgørelse over Beholdningen. Den foreligger nu pr. 24. Oktober, i Lørdags, og derefter er Beholdningen 11 501 772 Kr.

Jeg vil ved tredie Behandling paavise ud fra Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924, at man forudsætter en betydelig Beholdning og en større Beholdning end de 11½ Mill. Kr., der nu er. Naar dertil kommer, at vi gaar en Vinter med stor og vistnok stigende Arbejdsløshed i Møde, tør jeg ikke være med — lige saa lidt som Arbejdsudvalget turde det — til at anvende disse Midler paa den Maade, der her ved dette Forslag er Tale om. Der vil blive stillet Krav til Fonden til Nødhjælpsarbejder, det vil gaa sin regelmæssige Gang i Overensstemmelse med Loven. Hvor meget det kan blive, ved jeg ikke. Det er jo rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Holstein gjorde opmærksom paa, at hidtil har det ikke været overordentlig meget. Grundene dertil skal jeg komme nøjere ind paa ved tredie Behandling, hvis ikke Partiets Ordfører eller andre vil gøre det. Men der skal jo ogsaa være Penge til Understøttelser, og med den Vinter, vi gaar i Møde, tror jeg, det vilde være ganske uforsvarligt at tømme Fonden, da Midlerne dog først og fremmest er bestemt til Understøttelse. Dertil kommer endvidere det Forhold, at hvis vi tømmer Fonden, maa Bekendtgørelsen af 31. Marts 1924 om Understøttelsernes Størrelse og om Varigheden revideres indskrænkende. Det fremgaar ogsaa af Loven, hvad jeg skal komme nærmere ind paa, hvis det gøres nødvendigt, under tredie Behandling.

Ud fra alle disse Betragtninger kan jeg, skønt jeg fuldt ud anerkender den Velvillie overfor de arbejdsløse, hvorudfra det ærede Medlem Hr. Holstein talte, dog ikke svare imødekommende, at jeg til tredie Behandling vil kunne forsvare at stille Ændringsforslag i denne Retning, hvortil endelig kommer, at der jo ikke er den allerminste Sikkerhed for, at det vilde lette Lovforslagets Fremme i væsentlig Grad, for det sidste, som det ærede Medlem Hr. Holstein drog ind: en udvidet Bemyndigelse for Amsudvalgene til at fremme saadanne offentlige Arbejder, uden at de faar Karakter af Nødhjælpsarbejder — i Loven har de Bemyndigelse til at gøre det delvis, og nu vilde han have det udvidet til, at det ikke blev Nødhjælpsarbejder eller i væsentlig Grad ikke blev det —, det